Ч. 92 Середа 26 цьвітня (9 мая) 1900. Рік X

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Перед сесиєю парляменту. — Полудневоафриканьска війна.)

Нині розпочинає ся сесия ради державної, але — як загально думають — нема надії на успішну працю парляментарну. Хоч Чехи ще не порішили остаточно, яке займуть становище, то все таки уважають певним, що розпічнуть обструкцию, аби лиш спинити роботу парляментарну. Більшість молодоческого клюбу стоїть за обструкциєю, меньшість же, між ними також посол Енґель, заявляє ся лиш за веденєм опозициї. Говорять навіть, що на случай рішучої обструкциї Чехів мало би прийти до розвязаня ради державної. — Нині предложить правительство парляментови проекти до язикових законів. При тій нагоді виголосить президент міністрів довшу промову, котра буде немов поясненєм до тих законів. Підставою їх для Чехії єсть поділ краю на округи: чисто німецкі, чисто чеські і мішані.

Розійшла ся у Відни поголоска, що чеський міністер др. Резек подав ся до димісиї, однако ту вість називає Wiener Abendpost неправдивою.

На вчерашнім засіданю социяльно-політичної комісиї предложив референт пос. Форшт проект закона о скороченю часу праці в копальнях угля. Рівночасно заявив референт, що правительство предложить вскорі палаті послів проект закона о девятогодиннім часі праці в копальнях.

Німецке народнє сторонництво відбуло вчера засіданє, на котрім порішено, що доси не можна зазначувати свого становиша супротив проєкту язикового закона, доки не буде звістний новий зміст его. Нині сторонництво відбуде дальшу нараду.

З театру війни надійшли такі вісти: Бюро Райтера доносить: Воєнні сили Робертса дійшли в своїм походї до місцевости Смальдель, не стрітивши нігде опору. Бури мали вчера на західнім крилї 40 убитих. В Смальдель найшли Анґлїйцї велику скількість материялів до будови зелїзниць і богато вівса. Міст на ріці Занд має бути знищений. — Депеша льорда Робертса з Смальдель, датована онногди по полудни доносить: Нині рано перейшли ми ріку Вет; тепер стоїмо табором коло Смальдель. Бури уступають в напрямі до Кронштадту. Вчерашний рух кінних стрільців удав ся сьвітло. Ми забрали одну пушку Максіма і 25 полонених. Бури мали 16 ранених; наші страти виносять: один убитий і трех ранених. — Пізнїйша депеша льорда Робертса доносить з Смальдель: Ґен. Гунтер побив Бурів дня 4 с. м. і получив свої сили з войсками Паджета. — Рівночасно на західнім театрі війни, над ріков Валь потерпіли Бури поражку. Анґлїйскі войска мали їх побити коло Фуртінстрем і перейти ріку Валь, так що тепер Анґлїйцї були би вже на трансвальскій земли.

Новинки.

Львів дня 8-го мая 1900.

— **Тіло бл. п. Митрополита Куїловского** набальсамоване дром Ренцким, лежало до вчера до 5-ої години з полудня в каплици палати митрополичої, почім перенесено его до катедральної церкви. Участь в перенесеню взяло богато сьвящеників всіх трех обрядів і дуже богато народу, прибувшого до Львова з нагоди сьвятоюрского храму. Вірменьскі заупокійні молитви відправив архієпископ Ісакович, відтак відсьпівало латиньске духовеньство з еп. Вебером De profundis. Вкінци рускі епископи Преосв. Чехович і Шептицкий та митрат о. Фациєвич відправили панахиду, в часї котрої співав хор питомців. Домовину замкнено, крилошани взяли єї на рамена і винесли на подвірє перед палату, де еп. Шептицкий відчитав евангеліє. Тіло занесено до церкви і уставлено на катафальку, стоячім по середині церкви. На верху положено евангеліє, митру і чашу. В церкви відправлено ще раз панахиду. — Як тепер показує ся, пок. Митрополит помер в наслїдок рака. Завіщанє покійного ще не отворено, бо лишило ся письмо до крилошанина Литвиновича, котрий з причини недуги не міг ще прибути до Львова. — Похорон пок. відбуває ся нині.

— **Перенесеня.** Галицка дирекция почт і телєґрафів перенесла почтових офіциялів Кар. Слоньского з Станиславова до Львова, Ад. Ґанса з Підволочиск до Кракова і Володисл. Фальшевского

ПОЛУДНЕВО-АФРИКАНЬСКА ВІЙНА.

(Воєнні операциї від 11 жовтня 1899.)

Семий місяць воює Анґлїя з Трансвалем і Оранїєю; але помимо такого розмірно довгого часу занятє, розбуджене в цілім цивілізованім сьвіті подіями в полудневій Африці, не тілько не слабне, але очевидячки росте і кріпшає. Держава, котрої посілости лежать у всіх частях сьвіта, числяча яких 400 міліонів підданих, уявляюча собі, що запанує над цілим сьвітом, стрітила ся на дорозі до здійсненя своїх гордих намірів з маленькими републиками, котрих біле населенє ледве перевисшає 300 тисяч людий. Ті дві, на перший погляд безконечно ріжні що до величини сили, розпочали борбу, і по чиїй стороні буде побіда, доси ще питанє не конче рішене.

Воєнні кроки розпочали ся 11-ого жовтня минувшого року. Того дня, о 5-ій годині по полудни, минув 48-годинний речинець ультиматума, висланого трансвальским правительством анґлїйскому міністерству.

Хоч вже від червня минувшого року Анґлїя почала ладити ся до війни, і постепенно збільшувала свої сили в полудневій Африці, то ультиматум Бурів застав єї все таки неприготовлену. В Капляндї були лише незначні відділи, а в Натали стояло всього 6000 вояків. Лише на добу перед розпочатєм війни прибув з Індиї з вісімтисячним відділом ґен. Ґвайт.

Плян війни, виготовлений в Льондонї, опирав ся на походї з Капляндy до Оранїї а відтак до Трансвалю. Головну задачу покладено на войска корпуса, котрого мобілізация розпочала ся зараз по виповідженю війни. До прибутя тих сил до полудневої Африки мав ґен. Ґвайт з своїм 14.000-ним корпусом здержувати похід Бурів в Натали. Але Бурам удало ся не допустити до того, щоби Анґлїйцї перевели свій плян. Они дійшли до того безпроволочним нападом на всходї — на Наталь, і на заходї — на Капляндї.

Ґен. Ґвайт не рішив ся боронити довгу границю Наталю, а згромадив свої войска в двох точках: 4000 людий в Денді Ґленке, і 10.000 людий о 32 кільометри на полудне — в Ледисміті. Анґлїйцї були пересьвідчені, що Бури спосібні лиш до партизантскої борби; гадали, що они не в силї атакувати становища, заняті більшими відділами, заосмотреними артилериєю. На чім опирало ся таке їх пересьвідчене, тяжко сказати. Досьвід війни в 1881 р., що скінчив ся поражкою Анґлїйцїв під Маджубою, повинен би був научити їх, що Бури небезпечні противники, але очевидно анґлїйскі ґенерали в своїх перших виступах против Бурів руководили ся такими самими поглядами, як і при борбі з дикими племенами Індиї і Судану.

Між тим ґен. Жубер рішив окружити анґлїйскі становища коло Ґленке і Денді, і атакувати їх з трех сторін. В наслїдок неоднакових віддалень, які треба було перейти кождому з трех відділів Бурів, лївий відділ, під проводом Луки Маєра, прибув скорше як другі, і о 5 ій годинї рано, 20 жовтня, почав обстрілювати з пушок анґлїйскі становища.

Комендант анґлїйских войск в Ґленке, ґенерал Саймонс, одержав вість, що від всходу надходить новий відділ Бурів під проводом Еразмуса. Хотячи розбити сили свого противника з окрема, напав ґенерал Саймонс на відділ Луки Маєра. Анґлїйцям удало ся відкинути Бурів, але в тій битві втратили ґенерала Саймонса, що одержав смертельну рану.

Та перша побіда анґлїйских войск викликала бурю радости в Анґлїї. Ґазети кричали, що Бури пересьвідчили ся о неможливости борби і що війна скінчить ся за яких кілька тиждьнів. В ночи в Льондонї одержали вість о новій побіді Анґлїйцїв під Ґленке, а рівночасно з тим появила ся чутка, що Кріґер і Жубер рішили занехати війни і просити о мир під якими небудь условіями.

В дійстности ж та друга побіда Анґлїйцїв була лише видумкою кореспондентів. Вже на другий день Бури стали перти Анґлїйцїв з трех сторін. Ґенерал Ґвайт, дізнавши ся о сумнім положеню залоги в Денді, вислав на північ відділ ґенерала Френча, котрий під Еляндслаґте розбив 800 людий Бурів, але привернути получене з Ґленке єму не удало ся. Дня 22 жовтня ґенерал Юль, що обійнив команду по Саймонсї, рішив вертати до Ледисміту і там получити ся з головними силами. Лише удачна демонстрация ґен. Ґвайта під Рітфонтеном і страшенна буря і дощ дали ґен. Юлеви можність дістати ся до Ледисміт. Анґлїйцї уступали незвичайно поспішно і в Денді покинули всіх своїх ранених, між котрими

ского з Хшанова до Нового Санча, а почтових асистентів Яр. Сінгалевича з Жовкви до Бережан і Юр. Фецака з Тернополя до Жовкви.

— Самоубийство. Нині рано стрілив до себе в самоубийчім намірі три рази о. Емануїл С., парох з Завадки, вдовець, і дуже тяжко поранив ся. Поготівле ратункової стациї відвезло нещастного, непритомного до шпиталю. Причиною того розпучливого кроку була невилічима недуга міхура і нирок.

— Убийство. Зі Скали над Збручем доносять. що там дня 4-го с. м. стражник скарбовий Іван Заборовский застрілив респіцивнта Пілецкого батька 4 дітий, в часі, коли той робив службу ведучи транспорт від границі російскої до уряду митового на двірци.

— Вибух Везувія. З Наполі телеґрафують дня 8 с. м.: Від трех днів Везувій безнастанно і сильно вибухає, при чім викидає каміне і розпалену ляву. Особливо вчера вечером вибух був незвичайно сильний і ушкодив дім для провідників і зелізничий дворець.

— Чи не добре було би завести і в Европі. Сими днями відбув ся на місци виставн в Парижи оріґінальний поєдинок межи двома Хінцями. Один з них називав ся Пе-Кі-Льо-Савґ, а другий Льонґ-Сі-Тванґ. Оба залюбили ся в молодій, хорошій Японці, котра ніякого з них навіть видіти не хотіла. Але соперники складали за то вину один на другого і остаточно постановили закінчити справу „гонорово", але на хіньский лад. Отже станули в ночи напроти себе на два кроки і стали грімким голосом ганьбити та лаяти один другого. Так ганьбили ся чотири години, аж слабший фізично Пе-Кі-Льо-Санґ упав на землю і кров полила ся єму з уст і носа. Коли знайдено єго непритомного, повідомлено полицию і та арештувала Льонґ-Сі-Тванґа, гадаючи, що він так побив свого противника; але коли довідала ся, що то був лиш хіньский поєдинок, випустила єго зараз на волю. Для Европейців, що люблять „гонорово" залагоджувати негонорове поступоване, може би придав ся сей досить практичний поєдинок, бо насамперед полиция би єму не противила ся, відтак прибув би нам один шпорт більше, а наконець і секунданти мали би при такім поєдинку розривку дивити ся, як двох людий лиш на два кроки від себе ганьблять ся цілими годинами, а не роблять собі нічого. Ми тої гадки, що Европейцеви вже по чверти години такої борби язикової відійшла би охота до дальшого поєдинку.

— Памятка по Лівінґстоні. Льондоньске товариство ґеоґрафічне примістило сими днями в своїм музею цінну памятку по славнім подорожнику Лівінґстоні. Коли сей подорожник помер в самій середині Африки, забальзамували єго люди тіло єго та привезли на побереже. Кости сего великого слідника спочивають тепер там, де спочивають і всі мощі славних анґлійских мужів, у вестмінстерскім соборі, але серце єго закопано під деревом, під котрого галузєм він віддав духа Богу. Один чоловік з єго виправи вирізав на дереві напись і наказав начальникови племени туземців, Кітамбови, щоби він пильнував того дерева і виривав траву доокола него. Лиш таким способом удало ся забезпечити дерево від огню, який що року нищить величезні простори в Африці. Кітамбо помер незадовго і єго похоронили під тим самим деревом. Єго наслідник покинув давнє село разом з єго жителями та поселив ся о 15 кільометрів дальше. Але дерево щасливо росло і дальше. Через двайцять літ не заходив в ту сторону ніякий білий, хоч донька Лівінґстона вислала була бронзову плиту, щоби єї покласти там, де спочивало серце єї батька, а ґеоґрафічне товариство вислало значний дарунок для начальника племени за то, щоби він пильнував памятки. Наконець удало ся капітанови Бія віддати плиту новому Кітамбови, а той казав єї закопати під деревом. Нещастє хотіло, що якийсь арабский торговельник невільниками украв плиту. Дерево стало порохнавіти. Аж наконець 1899 привіз Кодрінґтон кусень з того дерева, на котрім ще видко було виразно напись „Др. Лівінґстон 4 мая 1873" і сю памятку сховано тепер в музею товариства.

— Померли: Щасний Козєбродский, довголітний посол соймовий, дійстний тайний радник, член палати панів, умер в 71 році житя в своїй посілости в Глібові коло Грималова, на запалене легких. — У Львові умер Антін Вітославский, нотар і радний м. Львова, бувший бурмістр міста Бродів, в 62 році житя. — В Ярчеві, коло Львова, упокоїв ся дня 3 с. м. о. Леонтій Спринь, експонований сотрудник, в 29-ім році житя, а 4-ім сьвященьства.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 8 мая. Цісар вернув вчера о год. 1 — з полудня разом з дружиною з Берлина до Відня і поїхав просто до Шенбруна. Перед двірцем і на улицях великі товпи населеня витали переїзджаючого Монарха грімкими окликами.

Відень 8 мая. Вчера по полудни відбула ся рада міністрів під проводом президента міністрів дра Кербера. Рада тревала до год. 4-ої. Безпосередно по засіданю приймив Цісар дра Кербера на авдиенції.

Мадрид — 8 мая. Доносять з Барцельони, що там прийшло вчера до розрухів. Полиция і жандермерия розігнали демонстрантів, причім ранено богато осіб.

Льондон 8 мая. Після донесеня з Кумасі з дня 27 цьвітня і пізнійших донесень сягаючих до 6 мая, положенє в краю Ашантів дуже поважне. Число Ашантів, облягаючих місто, виносить около 10.000

Петербург 8 мая. Царска пара вернула з Москви вчера.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Хорий в Жуж.: Що то єсть слабість сліпої кишки? Насамперед треба знати, що то єсть сліпа кишка: Суть два головні роди кишок: 1) Тонка кишка, котра виходить від жолудка, і займає середину черева та звоями сходить в долину, аж до того місця, де зачинає ся — 2) Груба кишка. Тонка кишка травить поживу, а все нестравне посуває дальше аж до грубої кишки, котра єсть таки значно грубша від тонкої. Але тонка кишка не переходить безпосередно в грубу, лиш лучить ся з нею в той спосіб, як би н. пр. хтось взяв дві рурки, одну значно грубшу а другу тонку, вивертів повисше одного кінця грубшої дірочку і запхав в ту дірочку тоншу рурку; тогди конець грубшої рурки буде стояти низше того місця, де в ню входить тонка рурка. Отже так само лучить ся і тонка кишка з грубою, а той конець грубої, що звисає понизше місця, де входить тонка, називає ся сліпою кишкою, длятого, що в тім кінци не ма отвору, лиш ніби торба або мішок; груба кишка з того боку ніби заднена, і длятого називають єї також денною або денівкою. На самім

був і ґен. Саймонс, що помер на другий день вже в полоні у Бурів.

Бури займивши цілу північну часть Натали до Ледісміту, стали постепенно окружати і то місто. Хотячи не допустити до облоги міста, ґен. Гвайт дня 30 жовтня попробовав з всіми своїми силами відкинути Бурів на північ. Той день назвали відтак вояки армії Гвайта „чорним понеділком" (Black Mondag). Анґлійці потерпіли страшну поражку. Відділ анґлийский, закриваючий ліве крило зложений з двох баталіонів ірляндского і ґльесторского полка разом з 42 офіцирами піддав ся. Бури не приймили атаку головних сил Гвайта, лиш перемінили фронт свого становища і ударили на крило Анґлійців та відперли їх. За три дни Бури замкнули цілу армію Гвайта в Ледісміті і почали єго бомбардувати.

Так закінчила ся перша периода воєнних подій в Натали. Але в тім часї як то там діяло ся, Бури не остали бездїльними і на західнім театрі. Они захопили в свої руки зелїзницю, що веде попри границю Трансвалю і Оранії на полудни і облягли дві найважнїйші точки на тій дорозї: „місто диямантів" Кімберлей і Мафекінґ. Рівночасно они вдерли ся в границї КапляндУ на полудне від ріки Оранж і займили важні місцевости при зелізничих шляхах, що ведуть від порту Єлисавети і від Іст-Льондона до Блюмфонтену.

В такий спосіб заки з Анґлії надтягнули войска, удало ся Бурам перенести театр воєнних операций на анґлійску територию і займити користні оборонні становища в Натали і в північно-всхідній части КапляндУ.

* * *

Головно командуючим анґлійскими войсками іменовано ґенерала Редверса Буллєра, що в 1881 році брав участь у війнї против Бурів. Він прибув до КапляндУ 31 жовтня, на другий день по „чорнім понеділку". Вісти, які він одержав були дуже сумні. Вже не можна було гадати о виповненю задуманого перше пляну походу, а треба було роздробити свої сили, аби подати поміч Ледісмітови і Кімберлеєви і для спиненя Бурів виставити відповідну армію і в північнім Капляндї.

Першу дивізию льорда Метуена, зложену з найлїпших войск анґлійскої армії рішено вислати на поміч під Кімберлей, третю дивізию ґенерала Ґатакра до Кінставну, щоби задержати похід оранських Бурів, а всї прочі сили згромадити в Натали.

Між тим в Натали Бури замкнувши Ледісміт стали посувати ся на полудне. Анґлійский відділ, що стояв коло Есткорта був відтятий; така сама доля постигла відділ над рікою Мой; вкінци Бури стали показувати ся в охрестности Пітермаріцбурґа, а навіть загрожувати получению того міста з Дурбаном. Таке положенє спонукало ґенерала Буллєра чим скорше поспішити до Наталю. Дня 9 падолиста прибув до Капштадту перший транспорт і сейчас вислано єго до Дурбану, а 25 падолиста висів на берег в тім порті і головнокомандуючий.

В міру як число анґлійских войск збільшало ся в Натали, почали Бури відступати на північ, відступили від облоги анґлійских таборів над рікою Мой і під Есткортом і вкінци подали ся за ріку Туґелю та на єї північнім березі займили сильні оборонні становища. Анґлійці згромадили ся в таборі під Фрером, 15 кільометрів на полудне від Туґелї і в половині грудня удало ся ґенералови Буллєрови довести число своїх войск в тій місцовости до 20.000 людий.

Але в часї коли головно командуючий ладив ся повести войска під своїм личним проводом на освободженє Ладісміту, потерпіли на західнім і полудневім театрі війни льорд Метуен і ґен. Ґатакр великі поражки.

Відділ призначений на освободженє Кімберлею під проводом льорда Метуена, згромадив ся дня 19 падолиста над рікою Оранж в місцевости Оранж Рівер і по двох днях розпочав похід. Льорд Метуен обчислив, що єму удасть ся дійти до Кімберлею найдовше за десять днів і тому рушив з войском без ніяких запасів харчу і воєнних материялів і навіть без шатер. В малих перепалках під Бельмонтом і Граспаном удало ся Метуенови відкинути малі відділи Бурів і дня 27 падолиста підійшов він вже до ріки Моддер, котрої північний берег займили Бури. На другий день Анґлійці ударили на ворога; борба тревала цілий день, анґлійскі войска втратили до 500 людий, але не удало ся переправити ся через ріку. Однако в ночи Бури відійшли на північ від ріки і займили становища на горах коло Маґерсфон-

кінци сліпої кишки або денівки єсть ще маленький вирісток, що звисає у неї як хробак і длятого називає ся хробаковатим вирістком. Отже скоро части нестравлені перейдуть через тонку кишку і приходять до грубої, то впадають насамперед в той мішок під тонкою. в сліпу кишку. Зі сліпої кишки пересувають ся они дальше в ту часть грубої, що зве ся окружницею, а з окружниці переходить в загузну кишку, а з сеї наконець у відхідницю, з котрої вже відходить кал на двір. Тепер же треба знати, як єсть положена груба кишка. Потисніть рукою на живіт дрібку висше правої пахвини, а там потиснете на сліпу кишку; посуньте руку трохи висше по животі аж ніби попід ребра, а там будете тиснути по тій части окружниці, що іде в гору. Тисніть дальше рукою від правого боку до лівого серединою черева висше пупця, — туди іде поперечна часть грубої кушки і сходить відтак з лівого боку в долину та іде аж до відхідниці. Отже сею дорогою мусять іти всі нестравлені части поживи або кал, які приходять з тонкої кишки в сліпу. Скоро-же тоті нестравлені части або кал, збитий в тверду грудку, лежить за довго в сліпій кишці, то може викликати запалене тої кишки, хоробу небезпечну, котра дуже борзо, скоро нема ратунку може закінчити ся смертию. Найчастійше сліпа кишка затикає ся відходами у людий що мусять богато і скулені сидіти, котрі зле травлять (у людий старших, котрим брак зубів і у котрих мязи (мушкули) ослабли. Хто хоче охоронити ся від сеї хороби, нехай їсть лиш легкостравні страви, нехай їх добре гризе і мішає зі слиною, нехай богато рушає ся і ґімнастикує ся. Дуже добре а именно для Вас, і для всіх що мають запір (або т. зв. обструкцию) було би так робити: Положити ся горі лиць, коліна піднести в гору, а відтак самому обома руками, кінцями пальців потискати ся добре раз коло разу по животі зачинаючи від правого боку повисше пахвини, тою дорогою як іде груба кишка серединою живота як пупець і відтак перейти на лівий бік в долину аж до пахвини, тут перервати потискане і перейти знов до правого боку. Так треба робити зрана заким ще встане ся. Вставши треба ґімнастикувати ся відповідно — а як се вже годі нам тут описувати. Також треба вистерігати ся, щоби не поликати цілих зерен н. пр. гороху, кісток з черешень і т. п. бо такі зерна і малі кісточки можуть иноді залетіти у вирісток хробаковатий на сліпій кишці і викликати запалене а навіть смерть до кількох годин. Длятого треба дуже і дітий остерігати, щоби не поликали зерен і кісток з овочів. — У Вас здає ся єсть гіпохондрия в наслідок сполучення зі злим травленем і тяжким запором, длятого ще о сім послідним Вам напишемо і скажемо, як взагалі треба поступати, щоби бути здоровим. — **Громадяни в Р.**: Після закона громадского з дня 12 серпня 1866, IV. §. 31, права приймати писаря і угоджувати его не має ніхто инший лиш рада громадска; навіть начальник громади не має права приймати писаря на власну руку. А знов після рішеня міністерства справ внутрішних з дня 16 жовтня ч. 12.910 власть політична (ц. к. Староство) не може іменувати писаря громадского. Але остаточно могла би власть політична противити ся виборови якогось писаря хоч би лиш в той спосіб, що завсігди знаходила би щось такого, що той писар зле робив би. Длятого в такім случаю, коли стрічає ся опір власти політичної не треба зараз безвзглядно відповідати також опором, лиш старати ся порозуміти ся і в делікатний спосіб розпитати насамперед, яка єсть причина того опору. Міг би, бачите, бути такий случай що н. пр. дотична особа стоїть яко під якимсь взглядом небезпечна під поліцийним надзором або під якимсь иншим взглядом не кваліфікує ся на писаря, чого Рада громадска може не знати. Скоро же ані моральне поведене дотичної особи, ані єї кваліфікация не стоять на перешкоді, то право приймити і згодити писаря не має ніхто инший лиш Рада громадска. — **Зеновий**: Комісия для оцінки творів драматичних доси невспіла прочитати всіх творів, котрих прислано богато і длятого в сегорічнім конкурсі не премійовано ще ніяких. Результат буде оголошений аж по прочитаню.— **Снятин над рікою Прутом**: Після давнійшого розпорядженя ц. к. Дирекциї почт вимагає ся від кандидатів на експедиторів почтових низшої ґімназиї або низшої школи реальної, однакож, ц. к. Дирекция може і инакше рішити; се зависить від неї, отже може припустити і такого, котрий скінчив школу виділову. Підручники для експедиторів почтових суть: Кмінек, в Пардубіц по німецки, також і в перекладі польскім, а до служби телеґрафічної підручник Балабана. Ціну сих підручників може подати перша ліпша книгарня. — **Цікавий з над Стрипи**: Не витягнені. — (Дальші відповіди пізнійше).

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора **Кирила Кахникевича**, а не присилати ані марок, ані карт кореспонденцийних до відповіди.

тен і Спітфонтен. В такий спосіб Англійці мали вільну переправу.

Льорд Метуен не зараз напав на Бурів. Розложив ся табором коло зелізничої стациї Моддер-Рівер, побудував тимчасовий міст через ріку і ждав на прибуте запасів і підмоги.

Вкінци дня 10 грудня дав приказ до рішучого приступу на бурскі становища коло Маґерсфонтен, але потерпів страшну поражку. Батальон бриґади шкотскої піхоти, що ішов на переді, погиб майже цілий.

День перед битвою коло Маґерсфонтену потерпів ґенерал Ґетакр ще страшнійшу поражку коло Штормберґа. Дізнавши ся, що Бури займають коло Штормберґа становища, котрі легко можна би взяти, ґен. Ґетакр перевіз за один день зелізницею свій відділ з Штеркштрому до Мольтена і не давши навіть відотхнути своїм людям, пустив ся з ними в ночи против Бурів. Але в часі, коли відділ в походї, по чотири люди в ряді, поступав дном глубокого яру, роздав ся нараз з обох склонів яру страшенний карабіновий і пушочний огонь. Англійці утікли, стративши до 100 людий убитих і ранених, а 663 полонених. Страти Бурів виносили всего 66 людий убитих і ранених і як відтак показало ся було їх всіх $2^{1}/_{2}$ разів менше як Англійців.

Дня 15 грудня ґен. Буллер повів свої войска на приступ на позициї Бурів коло Колензо, але его відкинули зі стратою 1200 людий, між тими 228 полонених. Між тим Бури стратили всего 30 людий. В тій битві забрали Бури Англійцям 11 пушок з усіми припасами.

Ті три поражки, які потерпіли в однім тиждни всі три окремі відділи анґлійскої армії, викликали в Льондоні велике пригноблене. Англійці зрозуміли, яким грізним горогом для їх армії, єсть нечисленне войско Бурів. „Голяндскі хлопи" показали ся вправнійшими вояками як анґлійскі ґенерали і ціле анґлійске населене зажадало висланя нової армії і нових вождів.

Три дни по битві під Колензо іменовано маршалка Робертса головнокомандуючим в полудневій Африці а ґен. Кіченера начальником его штабу. Так двох найславнійших анґлійских ґенералів станули на чолі воєнних операций. Один вже старий маршалок, з титулом льорда Кандагарского, який одержав за послїдну афганьску війну, чоловік дуже добрий, улюблений вояками, що називають его все по имени „Боб", але разом з тим сьмілий в операциях і рішучий — а другий, недавний побідник під Омдурманом, строгий, безсердечний, дуже нелюблений підвластними, але добрий вояк, обережний і упертий.

Перед приїздом тих нових вождів до Капштадту Англійці застановили всі рухи на театрі війни. Лиш під Колесберґом прийшло до малої битви, де Англійці втратили 100 людий полоненими; Бури-ж поступали дальше на полудне в Капляндї і на заході та займили кілька важнійших місцевостий.

(Конець буде).

Рух поїздів зелізничих

важний від 1-го мая 1900, після середно-европ. год.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	9·53	„ Підволочиск з Підзамча
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия. Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{18}/_{5}$ до $^{16}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова. Коросна
	7·48	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·13	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача. Хирова
	7·25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня. Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5·55		„ Черніівців
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.23	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	7·24	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{8}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·45	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·00	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелізниць державних при ул. Красицких ч. 5

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий**

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).